

СТАНОВИЩЕ
от доц. д-р Георги Асенов Арнаудов,
преподавател в Нов български университет,
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство”,
за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”
с кандидат Дуня Стоич

Настоящата дисертация на Дуня Стоич на тема **„ПРОЧУТИ ФЛЕЙТИСТИ В ПЕРИОДА XVIII – XX ВЕК** творчески изяви, анализи, съпоставки и констатации“ е развита в рамките на един впечатляващ обем от 182 страници. Дисертацията съдържа **Увод**, Шест глави, озаглавени съответно Първа глава **Флейтисти – ярки представители на XVIII век**, Втора глава **Флейтисти – ярки представители на XIX и началото на XX век**, Трета глава **Флейтисти – ярки представители от 1950 г. до днес**, Четвърта глава – **Изключения – флейтисти след 1950 г. пишеци за флейта в неklasически жанр (латино, джаз и филмова музика)**, 6. Пета глава – **Флейтисти след 1950 г. автори на школи за флейта**, 7. Шеста глава – **Съпоставки и сравнения и Заключение**, както и описаните **Приноси, Библиография и Концертен план**.

На пръв поглед, при така поставеното заглавие, читателя на текста би могъл да се заблуди и да си постави въпроса дали една такава тема е дисертабилна. При внимателния прочит на текста обаче, това съмнение отпада и основание за това е не само логиката на изграждането на текста на изследването, но и самото негово съдържание. Разгледаната широкоспектърна панорама на огромен флейтов репертоар и на флейтово изпълнителско изкуство в един значим по своя времеви период обхват, при това основана на многобройни, при това детайлни анализи и практико-приложни констатации и идеи прави изследвания проблем значим в едно практически приложно отношение.

Реализираните в най-малки детайли изследвания и сравнителни анализи на различни творби създадени от автори класифицирани от докторанта в две

основни категории: „композитори – изявени флейтисти-изпълнители и такива от композитори не-флейтисти“, при това направени от една изпълнителска гледна точка са ценни и приносни. Тук следва да изведе и като приносни реализираните съпоставки между издания от различни епохи на флейтов репертоар. А тук примера с транскрипциите на Капризите на Паганини от Ж. Херман и П. Галоа е най-малкото показателен. Впрочем, направените многобройни анализи и съпоставки в текста на Шеста глава – Съпоставки и сравнения са изключително интересни и ценни и следва да бъдат приети, като научно-приложни приноси на дисертационния труд.

Считам, че в текста на Стоич има една висока степен на съответствие между избраната практическа методология и методика на изследване и поставените цели и задачи на дисертационния труд, които впрочем са точно и ясно дефинирани още в самият увод.

Текстът на дисертацията на Дуня Стоич е основан на цитирания и позовавания на неголям, но представителен брой знакови автори, като в частта Библиография – са изведени общо 43 заглавия (1 на български език, 25 на чужд език, както и 17 заглавия нотен материал и методически пособия по специалността). Прави впечатление, че всички тези текстове са отбелязани точно и коректно не само в библиографията, но и в самият текст на дисертацията. Те обхващат един значим по своя обем период на издаване, като започнем от основополагащия теоретико-практически труд на Теобалд Бьом *The flute and flute-playing : in acoustical, technical, and artistic aspects* от 1908 г. – второ издание и впрочем първи превод на публикувания през 1871 г. труд на Бьом и стигнем до монографични издания или научни публикации от наши дни. Това впрочем е особено ценно при така изследваната проблематика и динамиката на историческото развитие на флейтовото изпълнителско изкуство, а оттам и на практиките в работата на различни автори. Тук би следвало да се отчете, че би било по-ценно докторанта да се обърне и към други публикации на български или руски език например, в които има немалко информация по темата и аз лично го приемам като пропуск.

Аз съм запознат изцяло и в основи с представеният ми от Дуня Стоич автореферат който съдържа 47 страници и синтезирано, много коректно, точно и прегледно представя основни положения от текста на дисертацията. В него е включено и пълно и точно представяне на трите основни публикации на автора в специализирани издания в областта на изкуствата, както и публично изнесените концерти два от които с Академичен симфоничен оркестър на НМА с програма концерти за флейте от Фр. Девиен и Фр. Доплер, един с Студентски щрайх оркестър на НМА с творби от Й. Й. Кванц, както и три камерни концерта с флейтов репертоар. И трите публикации са издадени в сборниците Докторантски четения: Сборник с материали от научна среща на докторанти, НМА „Проф. Панчо Владигеров” 2016, 2017 и 2018 ISSN 2367-4873, те с свързани пряко с темата на дисертацията и отговарят напълно на изискванията на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ в Област 8. Изкуства, показател 9: Статии и доклади, публикувани в специализирани издания в областта на изкуствата.

Аз познавам лично докторанта и съм присъствал на нейни концертни изяви и на основата на горепосоченото си позволявам да оценя високо и по достойнство както цялата практическа и артистична дейност на Дуня Стоич, така и цялостната изследователска работа на дисертанта и написването на текста на дисертацията. С настоящето бих желал да предложа на уважаемото Научно жури да присъди на Дуня Стоич образователната и научна степен „доктор” по специалност 8.3. „Музикално и танцово изкуство”.

София, 02.05.2019 г.

доц. д-р Георги Асенов Арнаудов

Подпис: .....